

- 🇳🇱 Editorial 3
- 🇳🇱 Chairman’s Note.....4

Articles

- 🇳🇱 In the spotlight.....5
  - EJC voorstelstukjes.....6
- 🇳🇱 Graduation thesis.....18
  - Werkervaring.....22
- 🇳🇱 Foreign Student.....24
  - Werken na(ast) de Bachelor 26
  - Studentenrecepten 30

Committee

- 🇳🇱 AC.....21

Fraternity

- 🇳🇱 GEPWNAGE 20
- GELIMBO.....32

Submitted

- Vincent Huisman.....28
- Simon Koop.....31

Welcome to another edition of the Supremum!

This edition has much in store for you, dear reader. To start things off, our vast number of freshman committees are introducing themselves as an awesome group of GEWIS enthusiasts.

Also, we are happy to display two submitted articles in this edition: one by Simon Koop and one by Vincent Huisman. Thank you both for your spontaneous contribution.

This is my first edition as the brand new editor-in-chief of the Supremum, so I hope your expectations are met. If any irregularities occur, I apologise, though please feel free to contact me with tips or suggestions.

My personal favourite this edition: the article submitted for the rubric “werken na(ast) de Bachelor”, authored by Wesley Brants, our beloved, cheerful, wacky vice-chairman!

I hope you enjoy reading the articles and of course the infima!

J

Jasper Landa

editorial

Chairman's note

Time flies. Time flies when you are having fun. Therefore, time flies when you are a GEWIS member. Last time I told you all about finding a new position inside the GEWIS community. As a group of freshman had arrived, everybody has now had the time to adapt. But this has also led to great changes in the way I see GEWIS. I have never been between the walls of GEWIS for so much of my time as this year, and what a superb things have I been able to see.

It struck me that so many GEWIS members like to study at GEWIS. The lounge is regularly filled with members trying to study. Something that I have quite some admiration for. I have never been able to concentrate for longer than 10 minutes, while working at GEWIS. (Something that I have learned now, I believe. My fellow board members might not agree though ;)). But I was really impressed by the work that is done by all our members.

However, that is not all. As my presence at GEWIS has grown faster than the greatest exponential, I also noticed that our room can really be a second home for many of our Mathematics and Computer Science students. This is not only something that is told at diploma ceremonies, it is the truth. Nearly every afternoon, one can find members enjoying themselves, most probably accompanied by a beer, playing games or chatting at the bar. This has always been said, but still I was surprised that I had missed this for so many years before.

Let alone the weekends, when our beautiful room is also used to study, to do committee work or just to play some computer games. This exceptional atmosphere during weekdays and weekends is something that I have grown to appreciate greatly. It is an enormous drive to work hard

for this association. Note that anybody can become a part of this community, so feel free to join an afternoon bar session or to come and play games in your spare time.

And the time to come will only provide us with another half a year of fun. Awesome activities are already planned, and I am sure that many cool activities will take place. Let us hope that the coming six months will also fly by, as then we will be having fun. Let us hope that, even though time flies, we will keep enjoying every day that we can spend in company of others. Somewhere deep inside, I am already thinking about the moment that I will hand over the wonderful task of being chairman. Something that I, on the other hand, naively, hope will take ages.

I hope that in the coming half a year, GEWIS will surprise me with many other events and I hope that all of you, readers, GEWIS members, will enjoy your GEWIS time as much as you can!

In the spotlight: Tim Segers

About a month ago I was sent an email by the editorial office of Supremum requesting me to write a little article about myself for the "In de Spotlight" section. What? Who? Me? Apparently it's somewhat of a rare occurrence that someone who is hardly known by the average active member of GEWIS to join a fraternity, which is why I have taken the guys over at Supremum up on their offer to allow me to introduce myself here.

My name is Tim Segers, currently a fourth year Software Science student at our wonderful department. I have chosen to study at the TU/e after careful consideration and a tough elimination process spanning the entirety of an open day here in Eindhoven. The reason almost no one knows me after four years at the TU/e is that only after two whole years I started wondering if I wasn't missing out on anything by never showing my face at GEWIS. If there is a single decision I made in the past four years I regret the most, it is not immediately going to the social drinks every week. The reason couldn't have been my tight schedule, as I am taking a little longer to finish my degree than I had initially planned. On the bright side, taking a little longer has allowed me to keep myself busy with the finer things in life, such as drinking beer and being a nerd. Apparently, drinking beer and being a nerd is so common in our study association that a fraternity has formed around it.

Choosing to spend their off-time playing Dungeons&Dragons and video games, the members of GEPWNAGE turned out to be a perfect fit for me. I requested to become an aspiring member at the beginning of this year by hiding a message in a picture of a banana. As of the moment of writing, I have earned three out of eight 'bits', and as such, am just under halfway to completing

the byte required for becoming a full member.

In addition to spending my time nerding, I took it upon me to be an intro parent together with Koen Klaren this past introduction week. Besides having no experience whatsoever, not actually living in Eindhoven (yet) proved to be somewhat problematic while trying to give the kids a guided tour of a city I hardly knew aside from the Limbopad and the döner place at the station. Even though the first time as an intro parent was a bit of a learning process, I can recommend the experience to anyone not shy of a week of long nights, short rests, and a few drinks too many.

I hope that I have made at least a few of you aware of who I am and I hope to get to know more of you in person as well. For the foreseeable future I will be walking around in a shirt looking something like the one below and I'd be more than willing to explain what the poorly executed and way too obscure references on my back actually mean over a cold beer. See you at GEWIS!

Tim Segers

in the spotlight

Tim Meeles

chairman's note

De giraffen

Beste vinder uit de toekomst! We willen u feliciteren met deze vondst. Wij zijn 8 giraffen die op het moment van schrijven lid zijn van EJC 16-0, a.k.a. De GiraffeSquad. Het is nu 2016 en 4 maanden geleden heeft er een groot evenement plaatsgevonden. De GiraffeSquad is toen namelijk ontstaan en dit heeft een zeer grote impact gehad op ons leven. Wij zijn hier zeer trots op en zouden het spijtig vinden als deze gebeurtenis verloren gaat. We hebben dus besloten om dit vast te leggen, onder het motto 'Wie schrijft, die blijft!'

Het is allemaal begonnen met Vincent Bolta. Vincent merkte al snel dat hij anders was dan anderen, hij had namelijk een roze huid met zwarte vlekken. Hij kon haast niet geloven dat hij de enige in zijn soort was, dus hij besloot om op zoek te gaan naar een soortgenoot. Hij heeft jarenlang gezocht, maar nergens vond hij een giraffe die ook maar ietwat op hem leek. Tot op een dag hij plots in zijn linkerooghoek iets roze met zwarte vlekken zag. Hij kon het haast niet geloven, maar daar stond precies zijn spiegelbeeld. Jubelend van geluk liep Vincent naar deze gi-

raffe en sprak hem meteen aan: 'Hé, jij daar! Wie ben jij? Waar kom je vandaan? Ik zoek al jaren naar je!' Deze giraffe was met stomheid geslagen en kon geen woord over zijn lippen krijgen. Na een ongemakkelijke stilte stelde deze Giraffe zich voor als Joeri. De twee giraffen raakten aan de praat en al snel hadden ze door dat ze niet alleen op elkaar leken, maar dat ze het ook goed met elkaar konden vinden.

De twee vrienden hadden nog nooit zoveel lol gehad, maar met twee is maar met twee. Ze dachten lang na over hoe ze nog meer roze giraffen konden vinden. 'Eureka,' riep Joeri, 'ik heb de oplossing. Wat als jij nu eens op mijn nek kruipt?' Zo gezegd, zo gedaan en meteen boekten ze resultaat. Vincent zag in de verte twee roze giraffen, beide met een koptelefoon verstopt achter hun computer. Vincent floot heel hard, en de giraffen keken verbaasd op. De nieuwsgierigheid was groot en ze zochten elkaar op. 'Yo, ik ben Stefan en dit is mijn mattie Floris! We wisten helemaal niet dat er nog giraffen zoals wij rondliepen.' Floris vulde Stefan aan: 'Ja, dit is echt zo cool! Gisteren waren we nog maar met z'n twee, en nu zijn we al verdubbeld! Zouden er

nog meer zijn?'

Stefan en Floris zochten hun eigen habitat op voor het antwoord: het internet. 'Giraffen en niet-giraffen, we zijn blij u te melden dat er naar ons weten 4 roze giraffen bestaan. Zijn er nog meer? #FindThePinkGiraffes' Lisan vernam dit nieuws en spoedde zich naar Eindhoven. De jongens hadden nog nooit zo'n giraffige giraffe gezien, en Lisan werd direct opgenomen in de groep. De rest volgde snel. Voordat men het doorhad, hoorden Jorrit, Ava en Wouter ook bij de Squad. Toen iedereen bijeen was, kwamen ze achter het geheim van de roze vacht! Iedere giraffe had namelijk een passie voor informatica.

Vincent kwam met het idee om een EJC te vormen bij GEWIS, zo konden ze leuke activiteiten organiseren voor GEWIS en ook aan andere activiteiten meedoen. EJC 16-0, a.k.a.

de GiraffeSquad was een feit. Zo stilletjes aan werd het dan ook tijd om de taken te verdelen. Vincent was altijd al de leider van de Squad geweest, dus hij werd de Oppergiraffe en stelde Joeri meteen aan als Giga-giraffe. Stefan en Floris waren zeer actief op Social Media, dus zij werden de SM-Giraffen. Lisan was met haar giraffige gezelligheid een geboren mascotte, aka de Giraffegiraffe. Spaargiraffe Jorrit zorgde ervoor dat de geldzaken op orde waren. Met de pen in de hand nam Ava de notulen, en zo werd zij Giraffetaris, terwijl Strafgiraffe Wouter ervoor zorgde dat iedereen zich aan zijn taak hield. Dit is het verhaal hoe EJC16-0, aka de GiraffeSquad is ontstaan. Met deze woorden hopen we dat deze historie niet in vergetelheid zal geraken en dat u het aan eenieder zal vertellen die het wil horen.

Met giraffelijke groeten
EJC 16-0, aka de GiraffeSquad.

Bij het spelen van 30 Seconds
Emma: "een provincie in het noorden?"
er worden allemaal provincies geroepen
Emma: nee! Het was Leeuwarden!

Wesley: "de laatste keer dat ik succes had was met carnaval?"
Tim: "toen je 12 was?"
Wesley: "neeheel!"
Rik: "welk jaar was het dan?"
Wesley: "hoe oud was ik toen ik 14 was?"

Verkoper tegen Ingmar: "is jouw naam echt Ingmar?"

Rien: "De sessie van de webmail is echt bizar kort."
Rik Rutjens: "Misschien typ jij gewoon heel traag."

Wesley: "Godzijdank heb ik nog geen infinimal!"

Jet: "ik baal er best wel van dat ik niet lesbisch ben."

Wesley is een boodschappenlijst aan het maken.
Iggy: "Wesley vraagt of hij nog iets moet kopen."
Emma: "vast wel."

Kutjeroen: "er is hier gewoon geen bier meer, ideaal!"

Puck heeft zojuist haar fiets gemaakt: "hah! Hij rijdt weer! Zie je wel dat ik Werktuigbouwkunde nooit af heb moeten maken?"

Jasper L: "Ik ben geen Zeeuw!"

Sta mij toe u mee te nemen op een avontuur: u staat op het punt om meegezogen te worden in een wonderlijke, haast magische vertelling. Ik vertel u een legende van de bovenste plank, met verdorven schurken, helden met een smetteloos blaas en een duizelingwekkende ontknoping. Daarom verzoek ik u: onttrek u van uw dagelijkse sleur, kruip in een warm hoekje en houdt ramen en deuren gesloten. Nu u zich bevindt in een staat van opperste concentratie en attentie, laat ons beginnen.

Er was eens een dorpje hier heel, heel, maar dan ook heel ver vandaan. In het dorpje woonde een jongen, Daan was zijn naam. Hij had dat jaar net zijn diploma gehaald, en wilde in Eindhoven gaan studeren. Wiskunde vond hij ontzettend leuk, maar computers waren zijn passie, dus koos hij ervoor om Software Science te gaan studeren. Vandaag was de eerste dag van de introductieweek, en nog voor het kriecken van de dag kroop hij uit zijn bedje. Niet veel later stapte hij op zijn fiets en vertrok naar het station. Helaas zat het weer die dag niet mee. Hevige regen teisterde de kleine jongen, en zijn slaapzak werd doorweekt. Eindelijk bereikte hij dan het station. Hij sleepte zijn slaapzak, die nu 20 kilo woog, de trein van Utrecht naar Den Bosch in en ging zitten. Tegenover zich trof hij een meisje aan. De regenbui had haar eerder al hard getroffen, maar ze had troost gevonden in Skyrim. Daan keek nog eens goed, en hij zag dat ook zij een slaapzak met zich mee droeg.

'Hallo!' zei Daan: 'Ga jij ook naar de intro-week?'. 'Klopt!', zei Nikki. Ze vertelde dat ze Web Science ging studeren, en ze kibbelden uit naar de intro. Ze kibbelden wat verder over het weer, totdat ze aankwamen in 's-Hertogenbosch. Daar voegde Tomas zich bij het gezelschap. Het toeval wilde dat Tomas ook een kers-

verse student Web Science was, en samen vermaakten ze zich kostelijk. Na een lange reis was het olijke drietal dan eindelijk in Eindhoven, waar hen een nieuwe verrassing wachtte: Ze vonden zichzelf oog in oog met zo'n zelfde drietal. Het waren Thomas, Wouter en Daphne. De twee heren kwamen hier voor Software Science, terwijl Daphne Web Science ging studeren. 'Wat een toeval', zei Thomas. 'Inderdaad, wat een lulverhaal', viel Daphne hem bij, en de rest keek haar verbaasd aan. De stilte werd verbroken toen een Zeeuws meisje Wouter op zijn schouder tikte. 'Weten jullie waar de TU is?', vroeg Kady, die haar traditionele hoedje en rok gelukkig thuis had gelaten. Naast haar stond Thijs, die net als zij student Web Science was. Helaas, geen van allen wist waar ze nu naartoe moesten.

Toen gebeurde er een wonder: Een engel daalde voor hen neer, zeggende: 'U zijt een wijs genootschap. Richt toch uw blik op de sterren, opdat u zult zien.'. Allen keken omhoog en zagen het logo van de TU/e pronken boven de horizon. De acht wijzen volgden het teken aan de hemel, dat hen leidde naar Vertigo. Het was inmiddels al laat geworden, Vertigo was donker en verlaten. Het leek wel alsof heel de TU gestorven was. Gelukkig, dat was slechts schijn: in de verte klonk nog een jolijk geluid. Thijs spitste zijn oren en leidde de groep naar de 3e verdieping van het MetaForum. Vol nieuwsgierigheid stapten ze GEWIS binnen, waar hen een hartelijk welkom wachtte: de BAC liet het bier rijkelijk vloeien en ze ontmoetten veel nieuwe mensen met evenzoveel mooie verhalen. Na afloop kwam het vrolijke gezelschap weer bij elkaar. Ze besloten eensgezind dat zij GEWIS iets moesten teruggeven, als dank voor de gastvrijheid. Maar wat dan? 'Mirre', zei Kady. 'Wierook', riep Nikki. 'Een ziek feest!', schreeuwde Wouter. De keuze was natuurlijk snel gemaakt, maar het bleek lastig te zijn om he-

den ten dage Mirre te kopen, dus werd het toch maar het feest.

Ondertussen had Vice-voorzitter Wesley het hele gesprek afgeluisterd. Hij kwam erbij staan en zei het volgende: 'Een beerpong-toernooi, wat een leuk idee! Het is zelfs zo'n leuk idee dat SciFi het al doet...'. Daphne gaf niet zo makkelijk op: 'Dan organiseren wij ons eigen beerpong-toernooi, met blackjack and hookers!'. Wouter had de smaak te pakken: 'Laten we ook gaan bus-sen!'. 'Maar dan wel super-bussen',

zei Kady. 'Hihi, wisten jullie dat superbus Latijn is?', zei Thijs, die erg 'superbus' was op zijn gymnasium-diploma. 'Het betekent trots, maar alleen als bijvoeglijk naamwoord, dus niet "De trots"', voegde Thijs toe, die aan ambiguïteit een broertje dood had. Zo werd het idee geboren om een eerstejaarscommissie met de naam "Superbus" te beginnen, en een episch feest te organiseren met allerlei bierspeltjes. De kersverse superbussers legden het pasgeboren idee in een kribbe, en ze leefden nog lang en gelukkig.

Patricia: "ik was er mee aan het spelen, en toen was die gescheurd en gebroken."

Laura kuntze: "mijn vader heeft ook echt een joekel."

Jan Friso Groote tijdens een (engels) college: "Ik ben een koel!"

Tim Meeles: "jzus, ik zit weer met mijn handen in een theezakje."

Merel Pennekamp vanuit loungehok: "oh nee! Hij zit er niet in!"

Tim: "ik wil die hond naaien!!"

Sako: "Ik lust wel een kwakje."

Mart tegen Bor: "wie zit daar op het GELIMBO-account te werken? Is dat een nieuwe aspirant of zo, ik ken haar helemaal nog niet!"

Jet vd B: "sommige mensen kunnen echt heel erg hard studeren zodat ze een 10 halen. Ik zou dat echt nooit doen, voor geen goud. Nee, trouwens, misschien wel voor goud. Daar kun je ook bier van kopen."

De wolven

Ahooooooeeeeeeeeee lieve lezers. Met deze gave lokroep willen wij jullie graag introduceren aan de tweede eerstejaarscommissie van 2016: **DE WOLVEN**. Inderdaad, **DE WOLVEN** met hoofdletters.. internationaal afgesproken. Zelfs door meneer Prokert omschreven als: **“Het wordt steeds gevaarlijker met die eerstejaarscommissies”**. Ontstaan uit het spelletje Weerwolven van Wakkerdam zijn we **DE WOLVEN** gaan heten (omdat de Weerwolven met hoofdletters iets minder je ne sais quoi heeft t.o.v. **DE WOLVEN**).

Maar ja, wie de flippety fuck zijn wij nu eigenlijk? Filosofisch, doch hilarisch. Laten we ons eerst eens even kort introduceren. Aan het hoofd van onze commissie hebben we onze pispaal, maar toch ook de trouwe voorzitter Koen, le secretariz et writer of ze meetingz-lyrics: Ilse, en de enige dame die geld kan laten rollen als een schijf kaas van een heuvel, onze eigen geldwolf: Sabine. Daarnaast hebben we noch (zoals onze voorzitter het zou spellen) 8 degelijke leden: kutmoppen-tapper Tim #kuttim, pokermoker Willem, hufelpuffer/SM-wolf Jopie, smileyface Lars, masc”O”tte Luuk, altijd inzetbare joker Liset, “The Brains” Evie en éénmansoppositie Ruben. Zo.. nu hebben we dit zootje ongeregeld bij elkaar. En hoe komt dit clubje precies hun dag door? Laten we een tijdreis maken naar een woensdagmiddag rond kwart voor één 's middags: een reguliere vergadering.

Tijdens onze vergaderingen weten we ten alle tijden een keurige balans te vinden tussen een kippenhok-ambiance en ruimte voor vertraging door een ongemakkelijk gesprek bij de drogerszaak . Maar als het tot één van deze twee extremen uitloopt tijdens een vergadering, kunnen we onze woede uiten in de vorm van ons lynchsysteem; we lynchen degene waarvan we vinden: “Die klojo

mag ik niet meer na vandaag.. Beter neemt ‘ie voor de volgende keer voedsel mee voor onze roedel”. En. Doet. Dit. Dan. Ook. Maar zelfs tijdens onze vergaderingen verliezen we onze mede-GEWIS’ers niet uit het oog. Loop maar eens langs de pi-zaal op verdieping drie en je krijgt een vrolijke groet terug als je even de tijd neemt om door het raam te kijken (wolven horen nu eenmaal achter glas, standaard procedure). Immers zijn in het bestaan van een wolf, zijn prooi, het overleven en het op zijn tijd kapot maken van Wakkerdam, het enige waar een wolf zich op concentreert.

Dit is exact wat wij doen. Wij zorgen voor een bons leuke activiteiten om de studiedruk even achter je te kunnen laten. Sommigen van jullie hebben al een klein voorproefje van onze activiteiten mogen meemaken met onze kleurplatenactie, waar we fantastische inzendingen voor hebben gekregen. Alles werd van stal gehaald voor de allermooiste tekeningen: van krijt tot bier, en van curry tot orgie. Niet getreurd, dit zal niet het enige zijn wat je van ons zal horen (naast ons gehuil). Er komt nog veel meer!

Al bij onze Freshman versus Seniors Battle geweest? Nee? Shame on you!! Of bijvoorbeeld ons ultracoole feest dat in het voorjaar een datum heeft, welgekend 15 maart? Ook viëren we wel eens een door anderen georganiseerd feestje en als je ons goed in de gaten houdt op Facebook zul je wel een paar discutabele foto’s tegenkomen. Zowel van onze lieve leden als die van onze incapabele voorzitter die incapabel is en niks kan #tautologie. Geloof je dit niet? (ga na!). Maar als je denkt dat het met ons slechts een feestje is buiten de lessen om, dan ben je zo fout als een raps en patat majonès.

Zelfs in de collegepauzes en tijdens de colleges vind je ons in feestelandjes door de zaal heen, zoals

Bonairuben, Atlantilse en de Galarsagos eilanden. Dit zijn overigens fantastische vakantiebestemmingen in het laagseizoen (dus wanneer we allemaal koffie hebben gehad). Maar vanaf dan zijn we altijd wel aanspreekbaar. Sommigen van ons gaan zelfs nog tot diep in de nacht door met het gefeest. Velen van ons zijn fans van een avondje uitgaan of simpelweg een avondje hangen op de kamer van een van onze leden. Sommige andere leden van onze EJC hebben nog steeds geen wolvenhol gebouwd in Eindhoven om altijd op stap te kunnen gaan, maar de meesten doen hun best om hun jachtinstincten op peil te houden. En maak je geen zorgen over een volle maan, die hebben wij opgehangen als versiering voor het nachtleven. Jaaaaaa, da’s wel een applausje waard hè?

Nee letterlijk, sommige GEWIS’ers hebben al kennis vernomen van ons applausstelsel. Stel, je komt enthousiast naar ons toe met het bericht “Ik heb met rikken gewonnen van Willem”, dan roepen wij: “Applausje voor [insert name here]!!”.

Dan zal je het genoeg mogen beleven van één volledige klap van handen van onze EJC leden (wat we ermee bedoelen is: “Je intrigerende prestatie boeit ons niet zoveel”) . Afijn, allemaal leuk en aardig die dingetjes die ons speciaal maken en zo, maar waar het om draait is dat we jullie een leuke tijd willen geven als één van de eerstejaarscommissies van dit collegejaar.

Dikke toedels, en vergeet nwwiet: EJC 16-2, EJC 16-2, AHOOOOOOOOOEEEEEEEEEE!!!!

Strijders van de roze driehoek

Ons werd gevraagd om onze EJC voor te stellen. Hoe wel we denken dat wij onder de meeste GEWIS'ers al wel wat bekendheid hebben, gaan we in dit stukje ons toch nog even voorstellen.

Wij zijn EJC 16-333 (A.K.A. "de strijders van de roze driehoek"). Wij zijn te herkennen aan onze roze shirts en grijze vesten met daarop ons logo. Dit logo bestaat uit een roze driehoek met een witte eenhoorn en grijze zwaarden.

De naam, de strijders van de roze driehoek, is spontaan verzonnen door Job. Er gaat dus helaas geen diepgaande betekenis schuil achter deze naam. Later, toen deze naam officieel verkozen was, kwamen wij achter de betekenis van 'de roze driehoek' in de tijd van de tweede wereldoorlog. De roze driehoek was oorspronkelijk één van de merktekens in Duitse concentratiekampen en werd gebruikt als herkenningsteken voor de vervolging van homoseksuelen tijdens de Tweede Wereldoorlog. Deze betekenis is echter geheel toevallig, en heeft niets te maken met de geaardheid van onze strijders, of onze verhouding tegenover

oorlogen. Excuses als we met deze naam toch mensen verward hebben.

We zullen onze strijders even voorstellen zodat niet alleen onze EJC, maar ook onze leden bekend zijn voor de mede-GEWIS'ers. Onze voorzitter is Bouke Bosma, deze goedlachse Limburger is altijd in voor een biertje. De secretaris is Eline Pasch, zij is zo toegewijd dat ze zelfs haar haar tijdelijk roze heeft geverfd. Penningmeester Job Heijmans is altijd vrolijk en in voor een praatje. Vieze-voorzitter Ellen Stevens heeft stiekem een oogje op iemand uit een andere EJC (niet doorvertellen). Ook is Twan Moïses een van onze strijders, die elke vergadering wel eens weet te verkondigen "huh, welk mailtje?". Gèr Steffens brengt de gemiddelde leeftijd van ons een stukje omhoog, hij brengt met zijn ervaringen stilte in onze roze storm. Onze Summer van Dongen is het zonnetje in huis (letterlijk en figuurlijk). Tom Kerkers is onze boer. Als je een leuke discussie over vegetariërs wilt hebben, kun je altijd bij hem terecht. Illona Hoenderop is de sportieveling van het stel. Onze laatste strijder is Esmée Stijns, zij schrijft na elk bewijs een roze driehoek in plaats van een vierkantje.

Red Jet tegen Melissa: "Is dit jouw bh-band?"

Nicky: "ik ben niet blind!"

Vincent Keltjens over een Efteling-abonnement: "als we dan op woensdagmiddag vrij van school hadden gingen we naar de Efteling, dus we kwamen daar twee of drie keer per week."

Arno roept met zijn hand omhoog iets door het college van Leon.

Patricia: "nee Arno, je moet eerst een beurt krijgen voor je iets mag zeggen!"

Michael Philips over squashen: "ik domineer!"

Iggy: "dat klinkt als fifty shades of squash."

Niekie: "ik ga niet gamen, ik ga Wii'en!"

Docent bij Software Security: "people who do not use prepared statements need to be killed. You need to make sure they die, just like people who still use gets() in C++. And I do believe in Darwin, so preferably kill them before they produce children."

Jopie: "mannen worden niet verliefd, hun penis wordt verliefd."

Jos tegen Tim: "moest jij niet met je bestuur gaan eten?"

Tim: "ja, maar ik ben te goed voor mijn bestuur, dus dat hoeft ik niet."

Willem: "de muziek-pc loopt weer vast!"

Eddy: "van Alizée loopt iedereen vast!"

Landa: "een tampeloeris is toch een kut?"

Wouter: "ik ben een vieze Peter."

Levi: "...dat vind ik nou mooi aan ebola. Niet dat ik nou per se ebola wil!"

Nog even wat ezelsbruggetjes om onze namen te onthouden:

- Die jongen is niet in To(o)m te houden.
- Daar ben ik het helemaal (Es) mee eens.
- Ik ben trouwens mijn vasEline kwijt Gëraakt.
- I only had one Job.
- Dit brengt alleen maar Ellende.
- We're the mosTwanderful EJC.
- I never want to be Illonagain.
- Je had beter iets kunnen doen met Bou(w)k(und)e.
- Dit is niet meer origineel, dit is zo Summer 2015.

Mocht je na deze ezelsbruggetjes toch nog moeite hebben om de namen te onthouden of ze aan de juiste persoon te koppelen, dan kun je altijd even op onze vesten kijken.

Je kan dan natuurlijk ook gelijk een praatje komen maken of leuke ideeën delen.

Naast heel veel gezelligheid tijdens onze vergaderingen, maar ook daarbuiten, houden we ons dit jaar vooral bezig met het organiseren van een leuke kleine en grote activiteit. Zo houden we een 'Vegas-night' en een Tirol/bierfeest. Wij hopen natuurlijk dat er zo veel mogelijk GEWIS'ers aanwezig zijn. Dus houd 17 februari en 25 mei vrij. Tip: markeer de datum in je agenda met een grote roze driehoek en houd de televisies bij GEWIS goed in de gaten. Mocht je vinden dat je niet genoeg informatie hebt kunnen opdoen in dit stukje over onze EJC, check dan snel onze Facebookpagina: "Strijders van de Roze Driehoek".

Hallo! Wij zijn Bart, Christel, Tim, Quinten, Ewoud, Dominik, Kenneth, Lindy, Stefan en Joris en samen vormen wij de EJC-4 op een rij.

In onze EJC zijn er drie belangrijke functies, verdeeld onder elkaar. Tim is onze voorzitter, Dominik is onze secretaris en Lindy is onze penningmeester. Als EJC vergaderen wij gemiddeld één keer per week. Een vergadering bij ons is altijd erg gezellig en ook als we niks te bespreken hebben komen we vaak samen, gewoon omdat we het leuk vinden om even bij elkaar te zitten en te praten over de vakantie of hoe de week tot nu toe gaat.

De eerste vergaderingen hebben we vooral besteed met het verzinnen van een naam, logo en het bestellen van T-shirts voor onze commissie. Daarna hebben we vooral onze aandacht gestoken in het bedenken van een kleine activiteit. We hebben al een aantal leuke en goede ideeën gehad, maar het idee dat op de meeste positieve reacties kon rekenen is een avond organiseren in een Escape Room in Eindhoven. De kleine acti-

viteit zal plaatsvinden op 29 februari. We kunnen hier nog niet te veel over vertellen, maar het aanmelden en verdere informatie kan worden gevolgd via de borrelavonden bij GEWIS.

We mogen hiernaast ook een grote activiteit organiseren en wij mogen dan ook met grote trots dit jaar de Cantus organiseren. De locatie staat ook al zo goed als vast en de Cantus zal zijn op 17 mei. We hopen dat iedereen er, net als wij, ontzettend veel zin in heeft en dat het een Cantus wordt om nooit te vergeten!

Liefs,
EJC- 4 op een Rij

Sioux werkt mee aan digitale revolutie binnen de PCB-industrie. Ir. Jeroen van der Wulp, oud TU/e researcher werkt sinds 2010 als software designer bij technologiebedrijf Sioux. Op dit moment is Jeroen werkzaam bij innovatieve PCB-printerfabrikant MuTracx in Nuenen, een spin-out van Canon/Océ en sinds 2015 onderdeel van Sioux. Hier werkt Jeroen aan de Lunaris, de eerste digitale “jet-resist” inkjetprinter voor de PCB-industrie.

Digitale inkjet revolutie

Met de Lunaris heeft MuTracx een nieuw digitaal inkjet platform ontwikkeld, geschikt voor diverse applicaties binnen de printed circuit board (PCB) fabricage. Hiermee wordt afscheid genomen van het traditionele analoge etsproces. Met 60 heads en 15.360 nozzels worden in totaal 20 tot 50 miljoen druppels per seconde met uiterste precisie geprint. Hiermee is Lunaris sneller, goedkoper, meer betrouwbaar en vooral veel duurzamer dan de huidige analoge oplossingen.

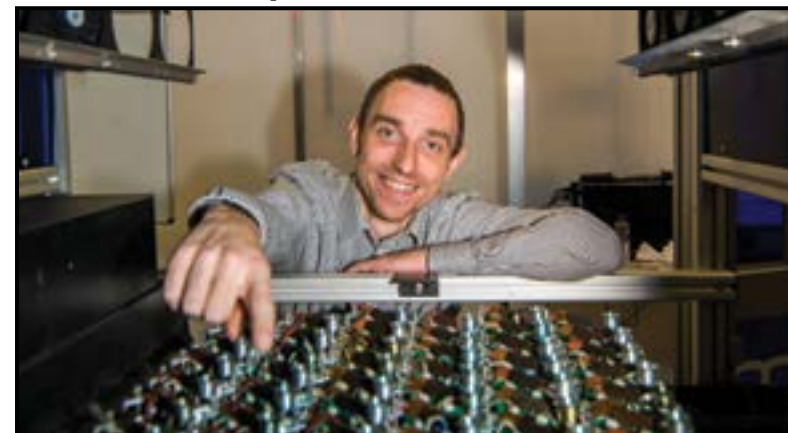
Geavanceerde software

Jeroen maakt deel uit van een multidisciplinair projectteam waarin de disciplines software, elektronica, mechatronica en mechanica nauw samenwerken. De complexiteit zit

hem bij dit project voornamelijk in de geavanceerde software en hoe deze alle verschillende onderdelen van de machine vlekkeloos met elkaar laat samenwerken. De slimme software is de spil in geavanceerde processen als de kalibratie en optimale samenwerking van de printkoppen. De gehele plaat krijgt na het printen een image quality inspection (IQI) in slechts een halve minuut. Maar de grootste uitdaging bij het Lunaris project ligt voor Jeroen in de software die de actuatoren aanstuurt die nodig zijn voor de motion control. Jeroen: “de chuck, waarop de panelen liggen, wordt bijvoorbeeld geactueerd met een zestal lineaire actuatoren die elk +/- 4mm kunnen bewegen. Dit wordt vervolgens gebruikt om met de chuck in zes vrijheidsgraden (x, y, z, Rx, Ry, Rz) een correctie te doen van de onvlakheid van het frame. De stage levert hiermee effectief een precisie van +/- 2 micrometer in X en Y. Hierbij is Y de print richting en X de richting loodrecht in het horizontale vlak.”

De toekomst

De eerste Lunaris printers staan inmiddels in de productieomgeving bij de klant. Jeroen: “de grote uitdaging is nu deze innovatieve technologie bij meerdere klanten uit te rollen en te integreren in hun productieproces.”

So, we were asked to introduce ourselves in the Supremum, which, as I heard more recently than I'd like to admit, is the GEWIS magazine. The name was quite a shock, as I had expected GEMagazine or something. So here we, the jolly members of EJC- π , introduce ourselves: "Hello!"

As you may have noticed, we are EJC- π . But that's just on paper. In reality, we are called "EeJeeCee-Pie", which is because our EJC has an unhealthy obsession with pies, the non-mathematical kind. Some of you might be shaking their heads and thinking things like "No, you chose π because it's a number, and every EJC has a number", but in reality, it's the other way around: every EJC has a number because we like pies. That's how awesome we are, dear readers! You asked for an account of how awesome we are, and here you have it. In fact, to tell you all how utterly awesome we are, we're going to fill the rest of this article with things we're planning, things we didn't plan, other things that didn't involve planning, and a photo that truly captures our awesomeness. In short, roughly six hundred words of awesomeness that you are about to read.

Of course, we as EJC- π grace one of the rooms in the MetaForum with our awesomeness once a week. In those meetings, we discuss multiple things, eat pie occasionally and joke around. Just as every other EJC, we organize two activities: a small one, and a big one. The latter being a pub crawl. The pub crawl isn't all that planned yet, except for the fact that it will involve pubs and crawling (like a baby looking for pie). The small one, however, is ready for you to partake in during the spring of this year. Because I know you're all curious for the small activity right now, I might tell you something about it later.

Here are our awesome members: First, Boss Koen. Boss Koen is called Boss Koen because his parents decided to call him Boss at birth. Even then he exuded so much awesomeness that there would not be any other name worthy of him. He is also the Boss of the EJC, and rules with an iron fist and a piece of pie in his other hand. When he's not directing a meeting, he generally writes whole documents about directing meetings and sends them to us. His hobbies are eating pie and browsing for iron gauntlets.

After that, Mr. Michiel. Mr. Michiel [CLASSIFIED] is the owner of our Facebook page. He is also our awesome spy. Because of that, the rest is classified. His hobbies are [CLASSIFIED], eating pies, and [CLASSIFIED]. Don't bother asking more, he's way smarter than you and you won't catch him even if you tried.

Then, the awesome Ahmed 'run-naked-on-campus' Ahres, deserving his name because of his deepest wish for one of us to humiliate himself by running naked on campus, as our Spartan punishment for latecomers decrees. Sadly, because most of us buy off Boss Koen with pies, he has yet to see his wish fulfilled. His hobbies are calling me a cat, or possibly a dog, joking around, and eating pies. He tried to buy Boss Koen off with pies once too, but it didn't work, and now he has to write the reports for every meeting.

We also have Nihal Goel, our awesome resident dragon. He hoards our money with deathly precision, and usually makes shady transactions for us. His hobbies are eating pies, collecting diamonds and other jewels, and flying.

Then we have Awesome Jerone, the leader of the local mafia. Because of a lost bet, Boss Koen has managed to recruit him for our EJC. Secretly, he enjoys seeing us 'underlings' try

to accomplish something, so he decided to play along for now... His hobbies are eating pies. I can't say more, I don't want to 'vanish' yet.

There is also Olaf. For some reason, he still hasn't discovered that we know he is actually the awesome superhero PIE-MAN. He gave himself away that time he accidentally forgot to use the door and left through the window. But we let him be, and hope he will tell us of his own volition. His hobbies are eating pies and beating baddies into submission.

Of course, there is also our awesome Spanish German Lloen Ferrara. We frequently send him on missions outside of Eindhoven to convert the people to 'The Way of the Pie', our budding religion sect. He also part-times as Hearthstone guru. His hobbies are eating pies and playing Hearthstone.

We also have Jorren, our awesome wizard. He says he created our logo by using a Photoshop program, but

secretly, he magicked it into being. Also, pies tend to randomly appear at places where he has just passed by. He likes magic and eating pies. Then there is me, Tom Franken. I am so awesome I don't write my own profile, so I got Lloen to do it:

"And last but not least, Tom, oh Tom. He is the guy with the English accent, but he doesn't even drink English tea. He also has a lovely reputation in the group as the "always late guy", "my train came late guy" or "I don't like chicken guy" (Who doesn't like chicken?). Additionally, pies randomly vanish when he walks past them, that's why we keep the pies away from him (sorry Tom). That describes *Tom the investigator*.. oh wait.. he also likes sniffing pies and investigate why trains come late."

Sadly, because the article is getting a bit too long, I will say only one thing about the small activity: It involves pies and awesomeness. We will see you all there.

Introduction to burgerschap

After a –at least from my perspective– surprisingly short amount of time, the era of being a student has ended for me. The final hurdle I needed to take was the course “introduction to burgerschap”. I chose to do a nine month internship at an actual shelter for arbeiders; Océ in Venlo, which is a company that develops and manufactures industrial printers. I wanted to see first-hand this 9-to-5 mentality people always talk about, which I’ve never experienced at the university.

From the very start this was a huge transition for me. Suddenly I was supposed to leave my home at 7:00 AM. That’s when it’s still dark outside! Also I was expected to not have a hangover at work, which I managed to achieve regularly. The absence of a foosball table and a bar 10 meters from my working space took some getting used to as well. Luckily I was not alone in this. There were a couple of other interns and the permanent staff made me feel at home and submerged me in the local culture. Since I was in Limburg this involved eating vlaai at least once a week. On the first day I found colleagues who could help me with the daily transportation to this remote location, meaning I didn’t need to rely on the NS any more. Every once in a while students would

come to Océ to get a guided tour and hear about my project among other things. Study associations Van der Waals and Simon Stevin came by in this way.

Besides the civic education, the course also involved mathematics. There was an interesting project for me. The goal was to research what exactly happens when paper gets wet, how it deforms. They had a cool piece of software to simulate this situation, with a very retro look as you can see in the picture. Unfortunately the simulations did not always converge and the results were different on every run, so I took it upon myself to describe the behavior of the paper with theoretical mathematics to validate the simulation.

This was easier said than done, however. As it turned out the mathematical formulation behind this problem was so complicated that the students who worked on it before me decided not to bother, and I can’t blame them. Most of the literature describing this subject was about the heating of panels of space jets, so it’s literally rocket science. I had to look at a single sheet of paper and model it to float in a vacuum with no forces acting on it, instead of lying on a table. Also I approximated the sheet of paper as a two-dimensional thing, all to keep things manageable. Still the equations were pretty horrible:

$$\frac{\partial^2 v_x}{\partial y^2} + \frac{\partial^2 v_y}{\partial x^2} + \frac{E_x}{E_y} \frac{\partial^4 v}{\partial x^4} + \left(\frac{E_x}{G_{xy}} - 2\nu_{xy} \right) \frac{\partial^4 v}{\partial x^2 \partial y^2} + \frac{\partial^4 v}{\partial y^4} = \left(\frac{\partial^2 v}{\partial x \partial y} \right)^2 - \frac{\partial^2 v_x \partial^2 v_y}{\partial x^2 \partial y^2}$$

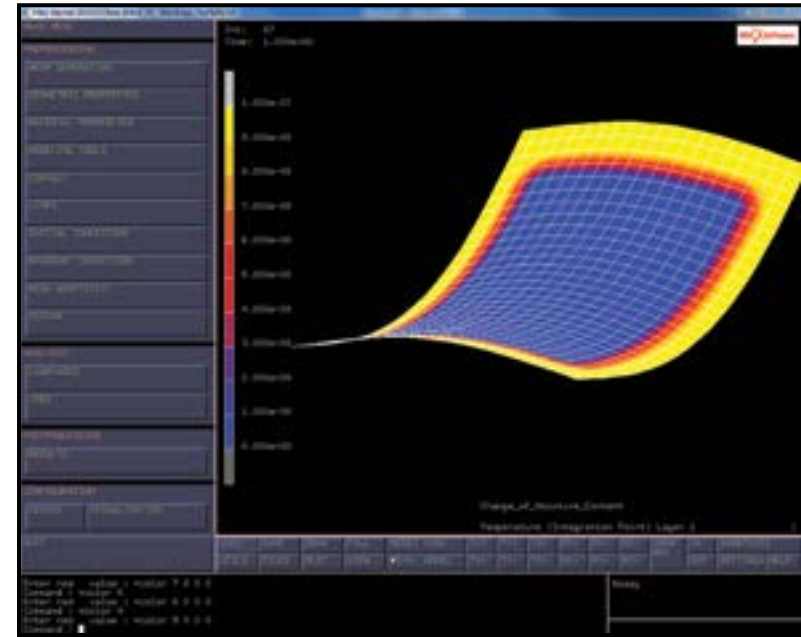
$$\frac{\partial^4 v}{\partial x^4} + 2 \left(\nu_{xy} + \frac{(1 - \nu_{xy} \nu_{yx}) G_{xy}}{E_x} \right) \frac{\partial^4 v}{\partial x^2 \partial y^2} + \frac{E_y}{E_x} \frac{\partial^4 v}{\partial y^4} = \mu \left(\frac{\partial^2 v_x \partial^2 v_y}{\partial x^2 \partial y^2} + \frac{\partial^2 v_x}{\partial x^2} \frac{\partial^2 v_y}{\partial y^2} - 2 \frac{\partial^2 v_x}{\partial x \partial y} \frac{\partial^2 v_y}{\partial x \partial y} \right)$$

Fourth order, nonlinear, yuck! I managed to solve these for a simplified problem of a circular piece of paper and to approximate the solution for a rectangular one. Also, after tweaking with the settings of the simulation for the better part of the nine month project, the results matched with the theory, success!

Last week I presented my results at the university for an audience consisting of my family, some GEWIS’ers and the graduation committee, after which I underwent two hours of questioning. It all worked out and soon I will be able to officially retort to people with “No, it’s ingenieur <insert indehoek, böckelul or whatever other nickname>”.

Now, as I’m sitting here on my last day at Océ, and I’m not a student anymore, it’s time to think about the direction I want to steer my career into. Since I have enjoyed the theoretical nature of the research project it is a very logical and natural decision for me to pursue a PhD. My

internship allowed me to compare the corporate and the academic world, since I’ve experienced a little bit of both. I would advise anyone who is unsure about what to do after finishing their masters to just go out of the university and try a research project elsewhere.

Blokhuis: “nou, dat doe je voor alle coëfficiënten - ik niet natuurlijk want ik ben niet gek!”

Discussie over waar mensen vandaan komen.

Illona: “ik wist niet dat er mensen in Flevoland woonden! Ik dacht dat er alleen koeien en weiland was.”

Jim tegen Sako: “je ziet er echt uit als een holbewoner zoals je die peer eet!”

Sako: “ja ik voel me ook altijd heel mannelijk als ik peren eet!”

Jim tegen Wesley: “narcisme is de enige onvoorwaardelijke liefde die je ooit zult hebben hè?”

Wesley: “ah joh, ik ben gewoon zo geweldig dat er twee van mij rondlopen!”

Wesley over een medestudent onderwijskunde: “als hij leraar wordt, dan is dat de reden dat het aantal schietpartijen op scholen toeneemt!”

(Er zit een groep mensen serieus te studeren, waarop er vier bestuurders schreeuwend binnenkomen)

Tim tegen de studerende mensen: “ik doe de deur even dicht want jullie maken allemaal zoveel herrie.”

Misschien ken je ze wel: **Game Jams. In een periode van vaak slechts 24 of 48 uur proberen teams van een paar mensen een zo volledig mogelijke videogame in elkaar te zetten, van de eerste brainstorm tot (en hopelijk met) de laatste bugfix. Vaak komen er bijzondere spellen uitrollen: omdat er geen tijd gestoken kán worden in een mooi uiterlijk, nemen de spellen het tegen elkaar op door middel van fantastische storylines, creatieve spelconcepten of juist een fikse dosis humor.**

Het leek ons een erg tof idee om dit ook eens te organiseren. Natuurlijk waren we niet bereid onze LAN-party ervoor op te offeren, dus moesten we iets minder ambitieus denken. Al snel kwamen we tot de conclusie dat een avondje programmeren er niet in zat: in één avond een volledig spel programmeren is schier onmogelijk, laat staan dat het eerst ook nog uitgedacht zou moeten worden. Een AI-competitie was ook geen optie, omdat je dan alle deelnemers met een framework op moest zadelen, waar we het juist zo open mogelijk wilden houden.

“Wat niet digitaal kan, kan misschien wél analoog”, was onze eerstvolgende gedachte. En toen was de board game jam geboren. Nadat we eerst zelf in een avondje hebben geprobeerd een bordspel in elkaar te rammen - iets wat nog bijzonder goed ging gezien een compleet gebrek aan planning - werd besloten

dat de activiteit door kon gaan. En zo geschiedde. De complete maar gezellige chaos die ook altijd bij ‘normale’ game jams wordt aangetroffen was ook bij ons duidelijk aanwezig, ondanks al onze pogingen om het totaal zo gestructureerd mogelijk te houden. Toen het eindsignaal klonk (er werd omgeroepen dat het gebouw ging sluiten), werden nog gauw even de dozen versierd, de laatste finishing touches aangebracht, en alles ingeleverd.

En toen begon de pret. Geen competitie zonder een winnaar, geen winnaar zonder een ‘deskundige’ jury. En dus hebben we alle spellen geprobeerd, waarbij we de spelregels zo goed mogelijk hebben opgevolgd, iets wat duidelijk niet altijd de bedoeling was: sommige groepjes waren compleet vergeten te zeggen hoe het spel opgebouwd moest worden, een ander spel was na tien seconden voorbij vanwege een missende regel, en bij een laatste spel waren er helemaal geen spelregels bijgeleverd. Maar, we hebben met blokken geschoven, taken gedelegeerd, boomstammen omzeild en mummies in brand gestoken, maar bovenal heel veel plezier beleefd aan de creatieve ideeën die bij de board game jam zijn ontstaan.

De activiteit is dus voor herhaling vatbaar, en we hopen dat de volgende keer er ook weer een team GELIMBO zal zijn om de titel te verdedigen. Oh, en een deel van de spellen ligt in de GEWIS-banken; probeer ze gerust eens uit!

Sabine: “niet alles wat vibreert is prettig.”

Jet B: “ik baal echt dat ik een 7 heb voor use, straks komen ze erachter bij een sollicitatiegesprek en geven ze me een baan in die richting.”

Niekie: “maar kikkererwten, heeft dat dan iets met kikkers te maken?”

Bor: “Hoe kun je nou weer van een Wie-is-het-personage weten of hij aan synchroonzwemmen doet?”

Merel: “Euhh, dat kun je toch gewoon aan iemands gezicht zien?!”

Hi everyone! My name is **Kimberly Thissen. I'm 21 years old and I am a fourth year bAChelor student. I have been a member of the ACTivity Committee since June 2015. We organize a lot of ACTivities for our beloved members of GEWIS. In this article you can read about previous ones and even upcoming events. We hope to see you soon at one of our ACTivities!**

Recently we played Werewolves of Millers's Hollow with a great group. We split the players in three groups: eACh had its own level of playing the game. It was no problem at all for those who hadn't played it before. It was a fun evening with a lot of suspicious fACes and not so innocent civilians. We also had a LaserQuest event, just to shoot eACh other and get a lot of points for that. Of course the bowling ACTivity can't be missed; we went to a bowling center to throw some balls! At the end, the winner got a nice prize and eternal glory. The most exciting ACTivity thus far was the “SpooknAcht” in which you had to walk a route through

the woods. But there was a catch: behind every tree there could be a freak, escaped from a circus nearby. They were just waiting there to scare you. The whole committee and the board were dressed in cool costumes and our fACes were transformed into the freaks, thanks to our “Schminkers”.

This year we will organize a lot of sponsor ACTivities. We have three of them, so we got inspired with all the possibilities. So we came up with a great tACTical tournament for some of the most tACTical games. We planned a couple of competitions throughout the evening, so get your brains ready for some crACking! If you want, you can try a new game as well. We also have planned a visit to an escape room, and we will be playing dodge ball on a trampoline!

I hope you're already excited about what's coming this year! See you soon!

fraternity

Henk Alkema (GEPWNAGE)

committee

Kimberly Thissen (AC)

Werkervaring

Vanuit de Supremum kreeg ik het verzoek een stukje te schrijven over mijn werkervaring, wat ik natuurlijk graag doe. Voor de mensen die mij niet kennen, mijn naam is Remko Bijsmans en ik ben ondertussen toch alweer meer dan 4 jaar afgestudeerd, alhoewel je me nog regelmatig tegen kan komen bij GEWIS als een van de oude lulen van dispuut B.O.O.M..

Na het behalen van mijn BIS-master, was de grote vraag: hoe nu verder? Vanwege mijn rol als PR-functionaris (tegenwoordig Externe Betrekkingen) had ik al kennis mogen maken met de nodige bedrijven. Hierdoor wist ik dat ik in eerste instantie graag bij een groot bedrijf aan de slag wilde gaan. Na het nodige rondkijken koos ik uiteindelijk voor Capgemini, een van de grote ICT dienstverleners. Hier heb ik een aantal leuke rollen (Proces analist, Designer, Scrum Master) vervuld in veel verschillen projecten (ING, PGGM, Rode kruis). Echter zijn er natuurlijk voor- en nadelen aan het werken voor een grote coöperatie. Genoeg groei mogelijkheden en keuze uit veel verschillende rollen en opdrachten, maar uiteindelijk ben je natuurlijk maar een klein radertje in het grote geheel. Daarnaast zat ik altijd bij klanten, waardoor het contact met mijn directe collega's bijna niet aanwezig was. Dus ging ik op zoek naar een andere uitdaging en deze vond ik bij MagnaView, hier op de TU/e.

MagnaView is een startup van de TU/e die inmiddels al meer dan 10 jaar bestaat. MagnaView is gespecialiseerd in het visualiseren van data en doet dit vooral door middel van een aantal management informatie-producten. De grootste producten zijn gericht op het VO (voortgezet onderwijs) en de zorg. Binnen de zorg zitten we ook nog eens bij verschillende afdelingen (pathologie, microbiologie, infectiepreventie, a-teams

(antibiotica gebruik)). We zijn met 15 collega's die allemaal van de TU/e afkomstig zijn, waarvan momenteel twee parttimers, die nog studeren. Ook werken er mensen bij ons aan hun studycase voor de GEWIS studiereis.

Ik ben hier aan de slag gegaan in een accountmanagementrol. Dit houdt in dat ik contact onderhoud met onze verschillende klanten en gebruikers, maar dat ik daarnaast ook de verschillende ziekenhuizen in het land bezoek om hier onze producten te verkopen. Aangezien ik niet veel in ziekenhuizen kom, heb ik echt moeten bijleren op dit gebied. Mijn kennis van pathologie en het gebruik van antibiotica ging niet verder dan wat vaag onthouden basis dingen van biologie, maar gelukkig had Erik-Jan (onze directeur) hier een hele makkelijk oplossing voor. Om toch een goed gesprek te kunnen voeren ben ik in mijn tweede maand een dag gaan meelopen in een microbiologisch lab en vervolgens in een pathologisch laboratorium. Daarnaast ga je je natuurlijk verdiepen via het internet en door op beurzen met verschillende mensen te praten kom je steeds meer te weten. Antibiotica gebruik is sowieso een "hot topic" op dit moment en volledig terecht. Dit blijkt ook wel uit de campagne die minister schippers hierover voert (<https://www.rijksoverheid.nl/actueel/nieuws/2015/06/25/kabinet-presenteert-integrale-aanpak-antibioticaresistentie>).

Mocht je een goede en leuke presentatie hierover willen zien dan kan ik de TED talk van Maryn McKenna zeker aanraden (https://www.ted.com/talks/maryn_mckenna_what_do_we_do_when_antibiotics_don_t_work_any_more). Naast het opdoen van sector specifieke kennis heb ik in mijn nieuwe rol natuurlijk ook andere vaardigheden moeten leren. De techniek die wij hiervoor gebruiken is de SPIN® selling techniek van Neil Rackham, ookwel consultancy

selling genoemd. Kort samengevat komt het er in deze techniek op neer dat je de juiste vragen aan je klant moet stellen om hem de meerwaarde van je product te laten inzien. Het voordeel van deze techniek is dat je over het algemeen een goed gesprek voert met je klant in plaats van dat je zelf 90% van de tijd zit te zenden met de hoop dat je iets zegt dat je klant bevalt.

Ik merk dat er vaak nog op een beetje wantrouwe manier gekeken wordt naar Sales, zeker binnen de ICT. Er zit echter een verschil tussen het verkopen van een tweedehands auto of een ICT project/product. Wat veel mensen niet weten of niet willen zien, is dat 70% van je tijd gaat zitten in een goede voorbereiding. Je moet je sector kennen en je moet je klant kennen! Hoe wil je anders de juiste vragen stellen? Daarnaast moet je natuurlijk helemaal op de hoogte zijn van de laatste ontwikkelingen van je eigen producten en

weten waar je in de toekomst naar toe gaat. Daarnaast moet je in een gesprek ook goed kunnen luisteren. Dit klinkt misschien raar, maar het is belangrijk dat je goed kan oppikken wat de grote problemen/uitdagingen van je klant zijn en deze vervolgens kan relateren aan een oplossing die je product biedt.

Het laatste wat ik mee wil geven is: het is natuurlijk belangrijk dat je je papiertje haalt, maar tijdens je studie is ook het ideale moment om wat dingen uit te proberen. Vervul verschillende rollen en kom erachter wat je echt leuk vindt. Doe een keer iets wat buiten je comfort-zone ligt, want daar zul je alleen maar van groeien. Veel succes en plezier met je studie en misschien zien we elkaar een keer bij GEWIS of in het bedrijfsleven.

Groeten,

Remko

Patricia tijdens het GEMOLD14 weekend: "ik ben blij dat Ruben mij als eerste gedaan heeft."

Over een liedje.

Leon: "het klonk in mijn ogen erg goed in elk geval."

Sako: "mijn oudste was Frank."

Tim: "nee, ik heb Frank gehad."

Jet: "ik heb Frank ook gehad."

Tim: "Frank was mijn eerste."

Aukje: "ik moet heel vaak lachen van het huilen hoor!"

Van de Ven, Saskia en Landa fietsen naast elkaar:

Landa: "gaan jullie nou shoarma of durum eten?"

Saskia: "shoarma, want durum eet ik als ik dronken ben, maar nu ben ik werkdronken dus het ligt wel dicht op elkaar. Maar shoarma is wel beter."

Landa: "dus shoarma = durum + epsilon?"

Van de Ven: "wauw, jij hebt echt te veel gestudeerd vandaag. Wat kun je vertellen over de versmalling die we nu infietsen?"

Landa: "insluitstelling, duh!"

Sako in een Italiaans restaurant: "zuppa? Waarom is de menukaart in het Duits?"

Stephan: "wat is je probleem?"

Bor: "de bourgeoisie."

Semi: "wat? De Aldi?"

Studying in the Netherlands

Allow me, my dear reader, to go full Sherlock Holmes on you: You are reading this article because either:

a) you think about studying abroad for a while and were interested if this article could provide some new insights, or;

b) you were incredibly attracted by the little profile pic of the author and would read everything by a man this handsome.

If you belong to the first category, you have already listened to countless boring presentations going on forever about how you will have all these “new experiences”. You seriously consider biting your left arm off and throwing it at the next person who talks about “broadening your horizon”. I don’t have to tell you that you can use your time abroad to improve your chances of scoring that dream job of yours (or that dream girl of yours). You already know about “learning a new language”, “intercultural communication”, “evolving as a person” and all those other nice buzzwords that get thrown around when talking about studying abroad.

If you belong to the second category... well... thanks, I guess.

So, let me give you a list of 5 (random) things I have learned while doing my Double Degree (that you probably haven’t heard of yet):

1. Living alone is awesome.

Yes I know, living in a shared flat or at home can be great. Sure you might immerse yourself more like that or find friends faster or can share some of the work between more people. All that is true. But what is also true is that living alone is awesome. There are just moments in your life, when you want to drink whiskey from a mug at 2am in your bathrobe, watching re-runs of ‘Sex

and the City’ (or...you know...something like that). And for the sake of everyone’s mental health around you, please only do that, if you’re living alone!

2. The TU/e is freaking beautiful

I am sure when you study at the TU/e for a long time, you will find a lot of things that just straight up piss you off! But take it from someone who sees the campus with a fresh eye; it is freaking beautiful. If you have studied at a university such as Stuttgart you know that windows are not a basic human right.

3. Don’t believe the slides

I would have never come to Eindhoven and the TU/e if I had listened to the slides of the people presenting this double degree. It sounded incredibly math-nerdy and not something that was fitting for me. But my tendency to not listen in classes paid off. I guess what I want to say is, don’t write a program off just because the slides or the presentation of it weren’t good. Talk to people who are doing it or did it in the past. Their insights are much more reliable and useful.

4. Math is not Math (or “whatever-you-are-doing” is not “whatever-you-are-doing”)

The tl;dr-non-geeky-version of it is: Before coming to the TU/e, I thought I knew about simulations (since this was my bachelor’s) and I knew the basics of math. Well, I was wrong. What I knew was an area of simulations and an area of math. The TU/e has their own view of looking at math and looking at simulations. And they are not the same as the ones at the University of Stuttgart.

5. Life happens

The great English philosopher John Lennon once said “Life is what happens to you while you are busy making other plans”. And that is twice as true for your time abroad. Everyone

tells you to plan ahead and consider your options carefully. And they are right. But you should also prepare for your plans going to shit. Then instead of laying at the beautiful beaches in Hawaii, you find yourself in a country that eats chocolate sprinkles for breakfast, has

just one kind of weather (rain!) and a language that is even weirder than German. And for some very strange reason...you love it!

P.S. If you want some actual information on the Double Degree that I did (with Stuttgart), just contact me.

Puck, voor een waterpolo-wedstrijd: “ik denk dat we afgedroogd gaan worden...”

Marc tegen Puck: “volgens mij was jij nooit populair...”
Puck: “welles! Op de kleuterschool was ik mateloos populair!”

Vincent Huisman op IRC, de ochtend na de GEPWNAGE Diesborrel: “dacht dat ik mn telefoon kwijt was, bleek dat ik mn afstandsbediening mee had genomen naar bed.”

Jack van Wijk in zijn geheel eigen, weergaloze Engels: “this is just basic highschool goniometry.”

Floris, net gearriveerd in een hostel in Parijs: “mag ik hier uit de wc drinken?”

Ivo van Heck: “hij was actief bezig om stoer te zijn, dat ging echt niet per ongeluk!”

Landa: “als je met je tong de eerste mossel aanraakt dan moet je meteen overgeven.”

Emma schrikt tijdens het computeren: “aaah! Ik drukte op een knopje en er gebeurde iets.”

Emma: “oeh, licht!”

Floris: “wat nou als je het omgekeerde moet bewijzen?”
Bram S: “nou, dan ga je de andere kant op.”

Remko Bijsmans: “Denis, ik durf the wedden dat jij ouder bent dan Sinterklaas.”

Keltjens: “hoeveel bier heb je op!?”
Lodewijks: “niet genoeg!”

Bram schrijvesjaars: wacht, kale mensen gebruiken dus geen shampoo?

Jan Mengelers tegen Wout: Jij kan nog wel een jaartje bestuurservaring gebruiken!

Sako: waar is rolstoel-leer van gemaakt? Antilopen-leer

Leon: “welke maat heeft Bor in de broek?”

Emma: “ik kan ook veel met mijn benen hoor!”

foreign student

Frank Schneider

Frietkot annex voetbalkantine

Een tijdje terug kwam er een leuk verzoek mijn richting uit. Of ik iets wilde schrijven over het “frietkot” waar ik werk naast mijn studie. Uiteraard vond ik dat leuk om te doen, met wel een kleine rectificatie; ik werk niet in een simpel frietkot, maar in een luxe voetbalkantine! Oke, niet in een hele luxe voetbalkantine, maar om het als een frietkot af te doen, is nu ook weer zoiets.

Nu dat is rechtgezet, kunnen we eindelijk wat inhoudelijks vertellen. Naast mijn studie werk ik dus in voetbalkantine Schuttersheide, de kantine die hoort bij voetbalvereniging SBC in Son. Na een aantal jaren zelf hier gevoetbald te hebben, moest ik helaas wegens gezondheidsredenen stoppen met mijn keepers-carrière. Toen ik weer kon beginnen een paar jaar later, kreeg ik een veel leuker aanbod mijn kant op; of ik misschien in de kantine wilde werken.

Ik was op dat moment veertien, en omdat wat geld verdienen me best wel een leuk idee leek, ben ik eens gaan praten met de toenmalige baas, Desirée. En dit beviel prima! Een paar weken later stond ik op mijn eerste werkdag in de keuken mijn eerste broodjes gezond, frikandellen en frietjes speciaal te verkopen. Twee jaar later, toen ik zestien werd, heb ik een training barwerker gedaan (deze werd destijds aangeboden en moesten we verplicht volgen als je achter de bar wilde staan. Het ging over alcohol en hoe je moet reageren als iemand te jong is of ziek wordt). Ach ja, het was verplicht). Hierdoor mocht ik ook achter de bar staan tappen, waar de mensen hun biertjes en frisjes konden bestellen en nuttigen.

Goed, wat doe je dan precies? Elke zaterdagochtend begin ik om 9:00 bij SBC. In de keuken wordt alles qua eten voorbereid; het vet wordt aangegooid, de pistoletjes gezond,

pisetletjes eiersalade en de pistoletjes speciaal (dit wisselt om de week, de ene keer is het filet Americain, de andere keer tonijnsalade) worden voorbereid, de tosti's worden vers gemaakt, en de soep, ballen gehakt en Unox-rookworsten worden warm gemaakt, samen met het stoofvlees voor over de friet. Om 10 uur gaat de keuken open voor verkoop, maar vaak gaan we al eerder open omdat veel mensen nog moeten ontbijten. En hoe begin je de dag beter dan een broodje frikandel speciaal als ontbijt? Not even kidding.

Naarmate de dag vordert, verkoop je 1000 friet, snacks, broodjes, snoepzakken en andere lekkere dingen, en dit dan tot 18:00. Dan sluit de keuken, wordt er schoongemaakt en alles klaargezet voor de volgende dag. De bar, die vanaf half negen 's ochtends bezig is geweest met het verkopen van koffie, thee, fris en bier (heel veel bier) sluit om 19:00, ongeveer als de keuken klaar is met opruimen. Dan wordt het laatste rondje van de club weggegeven, en wordt ook de bar schoongemaakt, zodat we rond acht uur iedereen (na mogelijk zelf een drankje) naar buiten kunnen gooien. Pfoeh, de dag is voorbij.

Naast de standaard zaterdagen waarop ik met een geweldig team dus “d'n derden helft” verzorg, zijn er op de zondagen (als de senioren spelen) en op doordeweekse avonden (trainingen, elke donderdag clubavond), ook weer werkende krachten nodig. Dit staat bij mij dit jaar op een laag pitje vanwege het drukke besturen, maar af en toe doe ik het nog wel eens als invaller. Maar wat echt ontzettend tof is, zijn de evenementen die op SBC worden gehouden! Elk jaar zijn er grote toernooien, waarvan sommigen zelfs internationaal, waarop hele buffetten moeten worden verzorgd. Ook organiseren we elk jaar de aftrap van het Sonse carnaval, waarop de prins van Krutjesgat een paar biertjes komt drinken om het carnavalsfeest echt te begin-

nen. Er is dus veel diversiteit, en je maakt zo veel mee, wat het werk ook spannend en tof houdt!

In de loop van de tijd is er een hoop veranderd. Loes, Kitty, Laurens en nog wat meer collega's zijn helaas vertrokken, maar er zijn ook weer wat nieuwe aanwinsten. Mijn nieuwste collega Maurits is nu net een paar weken begonnen, en het is altijd leuk om deze nieuwe mensen almaar beter te zien worden in wat ze doen. Er zijn wat veranderingen geweest in de leiding. Desirée is inmiddels weg, en het is overgenomen door ons mam Ingrid en door Corienne. Ingrid regelt de keuken en maakt de plannings, en Corienne regelt de bar. Ineens twee bazen hebben is leuk en het gaat ook ontzettend goed. Het was in het begin wel raar

om ineens je moeder als baas te hebben, maar het lukt ons goed om dit apart te houden zodat er geen voorkeursbehandelingen plaatsvinden. Maar eerlijk is eerlijk, het is handig om een soort van first dibs te hebben op allemaal toffe evenementen waarbij je achter de bar wilt staan. Ook is er een paar jaar terug een grondige verbouwing geweest. De kantine en het sportpark is helemaal op de schop gegaan, en is van oude voetbalkantine naar een strakke voetbalkantine gegaan. Een nieuwe bar, een professionele horeca-keuken en een vernieuwd assortiment aan producten trok veel bekijks, en de opening van het nieuwe sportpark was dan ook een doorslaand succes met veel drank, gezelligheid, en muziek van Gebroeders Ko.

Tim Segers: “damn it! Ik heb ballen gekregen.”

Anoniem: “Mart weet zoiezo niets over SOA records want hij zal er nooit een krijgen.”

Emma terwijl ze een biertje inschenkt: “misschien moeten we dit in minder zatte toestand doen.”

Stephan leest zijn mail: “Ah fijn, korting op Ugg-boots.”
Leroy: “wat? Heb jij Eug-boots?”

Vergeten

Vergeten is menselijk. Deze uitspraak hoor je vaak als mensen goed proberen te praten dat ze iets vergeten zijn en ongeveer net zo vaak als smoesje. Waarschijnlijk heb je jezelf er ook wel eens schuldig aan gemaakt. Maar is het wel zo menselijk?

Je kent het wel, je wordt ergens wakker en je blijkt niet thuis te zijn. Je hebt geen flauw idee waar je je bevindt en hoe die persoon naast je heet. Je telefoon staat vol met berichten van mensen die je kwijt zijn geraakt en zelf eigenlijk ook niet meer weten hoe dat gebeurd is. Hoogstwaarschijnlijk is deze vorm van vergeten veroorzaakt door alcohol. Voor wie het niet meer weet: dit komt doordat alcohol de hersenen verdooft.

Wat hier interessant aan is, is dat de meeste mensen denken dat je bent vergeten wat er gebeurd is, terwijl je hersenen in werkelijkheid niet in staat waren om überhaupt de herinneringen aan de voorgaande avond op te slaan. Dit kan in verschillende gradaties voorkomen, van slechts flarden tot de hele avond. Er schijnt een omgekeerd evenredig verband te bestaan tussen de alcoholconsumptie en hoeveel je nog weet, met een discontinuïteit rond de 1,337 pro-

mille. Zo kan het zijn dat je er op een Diesborrel opeens achter komt dat je je dispuutspolo niet meer aanhebt en geen idee hebt hoe dat gebeurd is, terwijl je van de rest van de avond nog best veel weet. Dat wil overigens niet zeggen dat de herinneringen die je wel hebt ook daadwerkelijk kloppen. Het kan best zo zijn dat je het een en ander anders hebt onthouden dan hoe het in werkelijkheid heeft plaatsgevonden.

Alcohol is een belangrijke, doch lang niet de enige, oorzaak van geheugenverlies. Je hersenen kunnen actief besluiten iets niet in het langetermijngeheugen op te slaan. Als je een saai college over ethiek aan het volgen bent, zou het zomaar eens zo kunnen zijn dat je hersenen denken van "wat moet ik hiermee?" en er gewoon niks mee doen. Je krijgt alsnog wel het gevoel dat je iets geleerd hebt maar je zou niet meer kunnen vertellen wat.

Als je door dat gevoel heen kan kijken en besluit dan maar niet meer naar dat college te gaan, krijg je op een gegeven moment te maken met subtiel andere vorm. Je merkt dat je andere dingen kan doen en dat is leuk. Je krijgt dan te maken met het beloningscentrum in je hersenen, of de Instant Gratification Monkey, zoals deze door Tim Urban* wordt

genoemd. Deze heeft niet zo heel veel invloed op je vermogen dingen te onthouden maar neemt wel het roer over en zorgt daarmee uiteindelijk voor het ontwaken van het Panic Monster (fig 1), oftewel stress. Dit gebeurt meestal een dag of twee voor het tentamen van dat vak waar je maar geen colleges meer van hebt gevolgd en zorgt er op zichzelf al voor dat je de stof minder goed opneemt, maar buiten dat heb je dan toch al te maken met een te grote hoeveelheid complexe stof in te korte tijd.

Je kan ook nog gewoon ergens helemaal geen zin in hebben, dat maakt het ook lastig te onthouden dat je het toch moet doen. Dit is verder geen misleiding van je hersenen zoals de eerdergenoemde vormen, nee, dit is pure afschuw. Je ziet dit vaak gebeuren als mensen klagen hoe vies Het Hol toch wel niet is en je het als bestuurslid eigenlijk allemaal best wel mee vindt vallen (of stiekem niet, maar liever wacht totdat iemand anders het opruimt). Anyway, je hebt een hekel aan opruimen dus, eeh, ja sorry, volgens mij heb ik de afschriften van vandaag nog niet in Multivers gezet! Haha, grapje, dat heb ik al een half jaar niet gedaan. Weten

zij veel. Tijd voor agar.io.

Dit alles is eigenlijk best wel menselijk. Mensen zijn van nature lui en egoïstisch, dus als je iets kan uitstellen of afschuiven probeer je dat stiekem gewoon. Je kan je tijd immers beter besteden met het drinken van bier, zodat je niet aan al die lastige dingen hoeft te denken. Bier is namelijk lekker en opruimen niet. Even Facebooken, de rest doe ik over een paar minuten wel. Er zijn ook mensen die zich hier niet in kunnen vinden en die zitten eigenlijk in een soort permanente ontkenningfase. Kudos daarvoor, want je bent wel nuttig bezig! Maar stiekem, heel stiekem ging je liever met de rest in het loungehok zitten Wii'en. Klote-BSA.

Volgens mij ben ik nog een paar vormen vergeten, maar die hadden sowieso niet meer in deze Supremum gepast. Daar kunnen we het onder het genot van een biertje over hebben op een donderdagmiddag. Als we het niet vergeten dus.

* <http://waitbutwhy.com/2013/10/why-procrastinators-procrastinate.html>

Jeroen van O: "toen het GELIMBO-lustrum was, viel datzelfde jaar het GEWIS-lustrum ook."

Patricia: "oh, dat is bij het volgende GELIMBO-lustrum weer zo!"

Niekie: "hoeveel is 40x25?"

Stepah: "DUIZEND!"

Niekie kijkt Stepha afkeurend aan

Stepah: "ja maar echt!"

Bor: "het is GEWIS. Niemand is echt man of vrouw."

Leroy: "Wout, heb je al meer resultaten?"

Wout: "nou, euhh, ik ben net naar de WC geweest en daar kan ik iets over vertellen!"

Soms zorgen ietwat ongebruikelijke methodes in de keuken voor de leukste resultaten. Zo is in pilav, voor mij althans, het kenmerkende ingrediënt perzik; perzik is niet het eerste ingrediënt dat ik zou gebruiken in de keuken voor een gerecht. Maar om de pilav nog een leuke twist te geven, vertel ik deze keer over pilavsoep.

Het recept van deze soep heb ik te danken aan Dhr. Schepens, van wie het een familierecept is. Het is een zeer bijzondere soep, omdat het niet naar soep smaakt: je hebt het idee dat je vloeibare pilav aan het eten bent, wat een interessante ervaring is! Daarnaast is het niet eens heel veel werk, dus als je je huisgenoten eens wilt verrassen tijdens het avondeten, dan is dit je soep.

Ingrediënten, voor 4 personen:

- ~650 gram varkensvlees, bijvoorbeeld magere varkenslapen, in blokjes gesneden
- 4 uien, fijngesneden
- 1 teentje knoflook, fijngesneden
- 1 groot blik geconcentreerde tomatenpuree
- 1 bouillonblokje
- 1 grote theelepels sambal
- 1 grote eetlepel ketjap manis
- 2 grote blikken perziken, inclusief vocht
- Water, ongeveer evenveel als het vocht van de perziken

- ~4 eetlepels bloem
- Een beetje suiker
- Een klontje boter

Bereiding:

Bak het vlees, de ui en de knoflook aan in wat boter. Als het vlees niet meer rood is, voeg de tomatenpuree, het bouillonblokje, de sambal, de ketjap, het water en het perzikvocht toe. Laat dit alles een uur sudderen en roer er af en toe doorheen; het vlees moet gaar gekookt worden. Als het vlees klaar is, is de soep in principe ook klaar. Je kunt ook nog naar smaak wat suiker toevoegen, als je de soep niet zoet genoeg vindt.

Het is wel lekker om de soep nog een beetje te binden. Maak een papje van bloem en water en roer dit totdat er geen klontjes meer zijn. Voeg dit al roerende toe aan de soep en laat het een minuut of 5 à 10 meesudderen, de bloem moet garen en het duurt even voordat het gebonden is. Serveer de soep op een aantal van de nog koude perziken in een kom, en je zult versteld staan hoe zeer deze soep je doet laten denken aan pilav.

Henk: "ik heb heel veel slechte eigenschappen, maar ik denk dat ik de meeste ervan al ken."

Landa: "de zuurkast van Helix, is dat geen andere benaming voor de ALV van Japie?"

Er wordt een JBC16-whatsappgroep aangemaakt. Het eerste bericht is van Jeroen van Oorschot: "heb ik dit toegezegd toen ik dronken was...?"

Dennis laat afbeelding zien van Kim Jong Un met "Web Science, Best Science".

Rik: "is dat Bor?!"

Alex tegen Bor: "ik heb speciaal voor jou je gaatjes gerecycled."

Wat is het toch verschrikkelijk dat wij studenten de relevantie van de professionele vaardigheden niet inzien! In het interview met onze rector magnificus, afgelopen Supremum editie, kwam kort het onderwerp professionele vaardigheden aan bod. Hoe belangrijk ze zijn - bedrijven die hoofdzakelijk daarop selecteren en het belang van goede communicatie en een goed verhaal - en dat studenten het belang ervan niet voldoende inzien. De vraag die dan in mij opkomt is: als die vaardigheden zo belangrijk gevonden worden, waarom worden ze ons dan niet bijgebracht?

Menig lezer zal nu op deze vraag willen antwoorden: "Dat worden ze wel! Kijk maar naar de opleidingsgids, die vaardigheden zijn deel van onze bachelor!" Maar voordat u zo'n kreet uitroept, bedenk u eerst dit: zouden wij durven beweren dat we calculus krijgen als het calculus-onderwijs inhield dat we drie jaar lang eens per jaar één integraal, één afgeleide en één vergelijking voorgeschoteld zouden krijgen? Zou iemand durven beweren dat drie kleine stukjes code schrijven voldoende is om te leren programmeren? Durft iemand die maar eens per jaar gereedschap oppakt, te beweren dat hij een timmerman is?

Waarom pretendeert onze universiteit dan haar studenten professionele vaardigheden bij te brengen door ze éénmaal per jaar een presentatie te laten geven, éénmaal per jaar een verslag te laten schrijven voor professionele vaardigheden en éénmaal per jaar te laten reflecteren op iets dat vaak al zo lang geleden plaats heeft gevonden dat dit als niet meer dan een formaliteit beschouwd kan worden?

Presenteren wordt hier bijgebracht door een student één presentatie te laten geven, wat vragen te stellen

en op een formuliertje wat goedjes, voldoende of onvoldoende neer te zetten. En dat is dan je professionele vaardigheidstraining bij dit vak. Tot volgend jaar.

In mijn eerste jaar werd er een gratis Engelstalige presentatie- en spreekvaardigheidscursus aangeboden vanuit United Netherlands. Een week of zes lang iedere week een sessie met een kleine groep waar je per sessie minstens drie presentaties of praatjes moest houden en telkens direct feedback kreeg. Iedere week een andere focus - lichaamshouding, pauzes in je presentatie, improviseren enzovoorts - en af en toe voor de camera presenteren zodat je jezelf terug kon zien. Dat is een presentatietraining!

Maar onze universiteit wil blijkbaar niet de tijd, het geld en de moeite erin stoppen om haar studenten werkelijk in professionele vaardigheden te trainen. Ons leren waar we rekening mee moeten houden bij het schrijven van een inleiding? Een stijlgids als trainingsmateriaal? Tussentijds uitgebreid feedback op de vorm? Natuurlijk niet! Aanwijzen waar er komma's missen als het verslag al is ingeleverd, is heus genoeg onderwijs in schrijfvaardigheid. Dit niet om de docenten af te vallen die stapels verslagen in korte tijd moeten beoordelen en in mijn ervaring vaak zeer bereid zijn om studenten te helpen, maar de kritiek op de vorm komt nog te vaak als mosterd na de maaltijd.

Als de TU al geen prioriteit aan professionele vaardigheden geeft, geen tijd en moeite daarin wil steken, waarom zouden studenten dat dan wel doen? Zien de studenten de relevantie niet in? Of ziet juist onze universiteit die niet in?

studentenrecepten

Vincent Keltjens

Simon Koop

submitted

Boeren, burgers en buitenlui!

A Fright at Carnivalsnight

Op de 11e van de 11e was er weer het spooky Halloweenfeest vol met gegrimmeerde GEWIS'sers in kostuum. Overal nep-bloed en natuurlijk shotjes om bang van te worden. EJC-333 kwam ook als groep verkleed en wonnen daarmee zelfs een prijs. Kortom, het was weer fantastisch.

Dieszitting en Prins Marijn I

GELIMBO vierde haar 9e verjaardag met weer een groots evenement in het gaslab, de dieszitting. Onder begeleiding van de Hurkers was het weer een gezellig en carnavalesk festijn! De avond begon met een leuk voorprogramma met daarin o.a. de disputen en het bestuur. "Boeren, burgers en buitenlui! Luister naar wat ik u aan woorden spui!", zo begon de sketch van GELIMBO tijdens haar dieszitting. Een sketch gebaseerd op de tv-serie Game of Thrones, waarbij drie koningen en een koningin de strijd met elkaar aangingen om de troon. Met de nodige grappen en liedjes was het weer een goed feestje in het gaslab! Achter de coulissen was het ook spannend, want met name omkleden moest soms in onmogelijke tijd gebeuren, maar het is gelukt!

Aan het eind van de sketch werd de macht der prinsen opgeroepen en sprong de geluidsman Prins Marijn I het podium op! Marijn ging al vaker met GELIMBO carnaval vieren en houdt wel van een feestje. Hij neemt ons mee met carnaval naar 't Lampegat en Mestreech en ook zijn favoriet, de Stropdassenkroegentocht, blijft niet achterwege.

GELIMBO intern

Na het wekelijks repeteren voor de dieszitting was het tijd voor rustige avondjes en dagjes weg! Onze (nu nog) aspirant Celine nam ons mee naar haar woonplaats, Stein. Stein ligt in het zuiden van Limburg en onderweg kom je zoveel vreemde plaatsjes tegen. Als je goed oplet is er wel een plaats met elke letter uit het alfabet als beginletter (op de X na). Een mooie kerstmarkt en leuke spelletjes maakten de dag tot een succes! Naast deze dag was ook Oud en Nieuw dit jaar weer erg gezellig met een 11-gangendiner en veel pro-secco.

Gelukkig nieuwjaar. We kijken uit naar de activiteiten in 2016. Wees erbij!

Haijje!

Calendar

- February 1 - April 1, 2016
AC Foosball Tournament
- February 15, 2016
ATHENA High Beer
- February 16, 2016
AC & Sogeti Escape Room
- February 20 & 21, 2016
GEDWAAL Winter Hiking Weekend
- March 3, 2016
National Mathematics Symposium
- March 7, 2016
SCIFI Potluck Dinner
- March 22, 2016
BeNeLux Mathematics Congress
- April 22 - April 24, 2016
Batavierenrace

Next edition

Would you like to write an article for the Supremum? You can! Write an interesting article and send it to supremum@gewis.nl or give your article to one of the editors.

So, have you experienced something fun, heard a good joke, want to say something about a subject, want to tell us about activities you participated in at GEWIS or somewhere else, know a difficult puzzle, have heard a funny or wise quote or you want to see one of your essays printed? Let your creativity run wild and send it in!

The editorial committee asks everyone to collect as many infima as possible and submit them at gewis.nl/infima. So does a teacher give a strange statement, or does your fellow student blabs something hilarious? Please send them in!

Advertisers

Of course each thursday a borrel is held from half past 5 until at least 7 at GEWIS (MF 3.155)

For more info about GEWIS activities, please see:
<http://www.GEWIS.nl/agenda>

Sioux.....Page 15
ASML.....Page 36

Colophon

The Supremum is the magazine of study association GEWIS and is published four times a year with a circulation of 1800 copies. The Supremum is distributed to all students and employees of the Department of Mathematics & Computer Science of Eindhoven University of Technology.

Editorial committee

Mitchel Brunings (chairman)
Jasper Landa (editor-in-chief)
Marloes Boswerger
Stephan van den Berkmortel
Alex Dings
Wessel Sinnema

Postal address

Study association GEWIS
Attn. Supremum
MF 3.155 Postbus 513
5600 MB Eindhoven
Tel: 040 - 247 2815
supremum@GEWIS.nl
<http://www.GEWIS.nl/supremum/>

Advertisements

For questions regarding advertising in the Supremum, please contact the PR officer of the association, Marloes Boswerger, at ceb@gewis.nl. Phone number and visiting address are found above.

Copy

Articles can be supplied as a simple textfile (ASCII). For Word Documents applies: "save as" text with line breaks. Figures/images for articles are placed in consultation with the editors. Articles supplied in other ways can be refused.

Accountability

The author of an article is responsible for the content and scope thereof. The content and scope of an article do not necessarily reflect the opinion of the editorial committee or study association GEWIS. Anonymous articles are placed under the responsibility of the editorial committee.

Authors of articles give permission to the editorial committee to publish the article in any form they choose. The editorial committee reserves the right to reject submitted items, shorten or change them as long as the essence of the piece is not affected.

Technical information

Font..... Bookman Old Style
Formatting..... Adobe InDesign CS6
Printing ..... Gildeprint
Circulation ..... 1800 units

Thanks to

All writers for their articles, our sponsors and everyone else who has helped creating the Supremum.

Cover

Design ..... Jasper Landa
Picture..... GEFLITST

Activity pictures

GEFLITST